

срѣдъ салона. Еще бѣше видѣло, но искусствень мракъ засѣняваше кѣщата по обыкновеніето на сластолюбцытъ; тиха и благовоинна свѣтлина отъ свѣтлицы освѣтяваше богатата мозанка и абапосовыя табанъ.

— Прекрасна Іоно, рече Арбакъ като са наведе за да я олуви за рѣка, ты крыешъ свѣтлината на този домъ, очитѣ ти освѣтяватъ моя салонъ, дыханіето ти го пълни съ ароматы.

— Не трѣба да говоришъ потози начинъ Арбаке, отговори Іона засмѣно. Забравилъ си можи бы че твойтѣ поученія ма сж научили да не аресвамъ таквызи учтивы похвалы? Ты ма си научилъ да са отвърщамъ отъ сичко що ласкае самолюбіето ми, а сега искашъ да развъртишъ ученицата си?

Когато момата произносяше тѣзи дума съ пріятна свобода, лицето ѝ бѣше толкосъ възхитително расхубавено, штоо египтяинитѣ осѣщаше страстьта си еще пораспалена и готовъ бѣше да повтори погрѣшката за която Іона го помъбра, и пакъ ѝ отговори въ сжщія духъ като поднови разговора.

Той я поведи по разны стаи на кѣщата и тя навикнѣла са скудното великолѣпіе на градоветѣ на Кампанія, мысляше че въ тѣзи кѣща сж събраны сичкытъ съкровища на свѣта.

Живописетъ на стѣнитѣ бѣше безцѣпенъ и въ пріятното освѣщеніе блѣстяхъ скульпурны произведенія, достойны да са сравнятъ съ классическытъ времена на Греція. Пространствата помежду стѣловетѣ бѣхъ занеты отъ стажеркы съ драгоценны камъне, скъпоцѣнны и тѣ поради скъпото дърво отъ което бѣхъ направены тоже и вратата и патѣтъ, и въредъ лѣщеше златото и елмазытъ. Нѣкога са намѣрвахъ самы като прегледвахъ стантѣ, а нѣкога минувахъ посрѣдъ редове отъ безмолвны роботы която колѣничяхъ при минуваніето на Іона и ѝ подносяхъ разны елмазены украшения, която напраздно я моляше Арбакъ за да пріеме.

— Много пѣти бѣхъ чувала чи си богатъ, рече Іона съ удивленіе но никога не можахъ да си въобразяж голѣмпната на богатството ти.

— О, да быхъ могълъ да го стопяж сичкото въ единъ вѣнецъ съ който да увѣлчаж прекрасното ти чело!

— Тежко ми, отговоръ засмѣно Іона, тежестъта му бы ма смазала, преобразила са быхъ на тарпейскій хълмъ.

— Но ты не презирашъ богатетвото. Е? Іоно! който не е богатъ той непознава драгоценното достоинство на живота. Златото е могущественныйтъ възшебникъ на свѣта, то преобрѣща същцата